

Knowledge Management

ไปลอนดอนกันเถอะ !

พศ.ดร.ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร
siripen.ung@mahidol.ac.th

อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

พอได้ยินประโยคนี้ ไม่ว่าจะใครก็คงต้องตาโต ว่าการไปลอนดอนมันง่ายขนาดนั้นเชียวหรือ? อ๊ะๆ ไม่ลองก็ไม่รู้ ไปลอนดอนครั้งนี้ไม่ได้ไปเที่ยวนะจ๊ะ ไปเพื่อการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน โดยที่ต้องผ่านการเข้าอบรมที่กรุงเทพฯ 3 วันก่อน และไปที่ลอนดอน สหราชอาณาจักร 5 วัน (ก็ระยะทางมันไกลนี่นา ไปทั้งทีก็ต้องใช้เวลาพอสมควร แต่การเดินทางก็เป็นวันแล้วเวลาในการศึกษาดูงานแค่ 5 วันไม่มากหรอก แป็บเดียวเอง ว่าแต่ ทำอย่างไร?? ถึงจะได้ไปละ

ก็ต้องสมัครทุนสิคะ ทุนนี้มีชื่อว่า "Professional Development Programme for Mid-Career Researchers" สนับสนุนโดย Newton Fund (ซึ่งเป็นทุนของรัฐบาลอังกฤษ), British Council จับมือกับแหล่งทุนฝ่ายไทยคือสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เพื่อพัฒนานักวิจัยรุ่นกลาง ในการเพิ่มศักยภาพในการขอทุนวิจัย พัฒนาทักษะการบริหารโครงการวิจัย และสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อการทำงานวิจัยร่วมกันในอนาคต

การสมัครทุนครั้งนี้ถือว่าต้องแข่งกันพอสมควร เนื่องจากรับสมัครทั่วประเทศ แต่มาทราบภายหลังว่า มีเงื่อนไขหนึ่งของ สกว. คือต้องผ่านการรับทุนนักวิจัยรุ่นใหม่ก่อน (หากใครมีคุณสมบัติข้อนี้ ถ้าโอกาสหาว่ามีทุนประเภทนี้ก็ลองขอดูนะคะ หากเขียนข้อเสนอดีก็มีสิทธิ์ลุ้นเหมือนกัน) อาจจะมีอยู่ในช่วงขอทุนนักวิจัยรุ่นกลางก็ได้ เนื่องจากทุนนี้สำหรับนักวิจัยรุ่นกลาง (ดูสิ! แม้แต่ทุนยังมีกลุ่มกันเลย)

คนกลางคือวิทยากรคนเก่งจาก UEA ค่ะ
(Dr.Susan E. Matthews)

วันสุดท้ายของการอบรมที่กรุงเทพฯ สมาชิกทั้ง 20 คน เริ่มสนิทสนมกันพอสมควร และเตรียมพร้อมที่จะไปรับความรู้ที่ต่างแดนในอีก 4 วันข้างหน้า เริ่มต้นเดินแล้วสิ!!

เนื้อหาการอบรมที่กรุงเทพฯ ส่วนใหญ่เป็นการให้ข้อมูลว่า ทำไมต้องทำวิจัย ทำไมต้องตีพิมพ์ผลงานวิจัย ทำอย่างไรให้ได้ตีพิมพ์ในวารสารที่มีคุณภาพสูงและการโปรโมตผลงานของตนเองผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้นักวิจัยควรหาช่องทางและขยับอัตรงานตัวเองอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้สนใจเข้าถึงได้ง่าย และอาจเป็นช่องทางให้ได้รู้จักนักวิจัยที่มีคุณภาพด้วย เท่ากับยิงปืนนัดเดียวได้นกหลายตัวทีเดียว

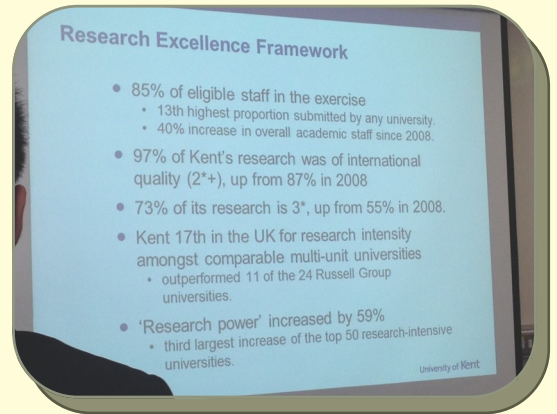
การไปศึกษาดูงานที่ลอนดอนครั้งนี้ ประกอบด้วยนักวิจัยรุ่นกลางจากหลายมหาวิทยาลัย เช่น มหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอนแก่น เชียงใหม่ บุรพา ฯลฯ ส่วนใหญ่จะมาจากสายวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ส่วนน้อยก็ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ ภาษาศาสตร์ สถาปัตยกรรม วิศวกรรม แต่พวกเรา ก็สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานวิจัยกันได้

ช่วงที่ไปนั้น อากาศกำลังดีไม่หนาวเกินไปและไม่ร้อน ส่วนใหญ่มีแดด ฟนไม่ตก แต่เป็นการเดินทางที่ใช้เวลาอยู่บนรถได้ยาวนานกว่า การศึกษาดูงานซะอีก ก็ด้วยความหวังดีของคนผู้จัด อยากให้ผู้เข้าอบรมได้มีเครือข่ายกับหลายมหาวิทยาลัย แต่ละมหาวิทยาลัยก็อยู่ห่างกันเหลือเกิน พวกเราพักกันที่ลอนดอน แต่ต้องนั่งรถไฟไป Norwich ใช้เวลาไป - กลับไม่ต่ำกว่า 5 ชม. เราจึงมีเวลาพูดคุยเรื่องงานวิจัยน้อย ที่นั่นเราไปถึง 2 วัน โดยไปที่ University of East Anglia และ Norwich Research Park มีอยู่ทีเดียวที่อยู่ในลอนดอนคือ Cass Business School, City University London ซึ่งอยู่ในใจกลางลอนดอน

ดูเหมือนการศึกษาดูงานในวันที่ 3 จะโหดสุด เพราะต้องไปถึง 2 มหาวิทยาลัย คือ University of Sussex และ University of Kent ถึงแม้ 2 มหาวิทยาลัยนี้จะอยู่ห่างกันไม่เกิน 1 ชม. แต่ก็เห็นใจคนที่พูดแนะนำมหาวิทยาลัย เขาต้องพูดอย่างทำเวลา แล้วก็ใช้เวลาแค่เพียง 1-2 ชม. เท่านั้น

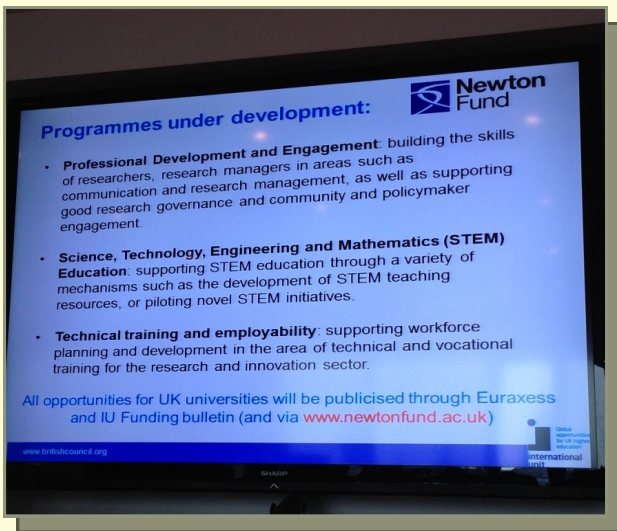

นอกจากประสบการณ์ study tour 5 มหาวิทยาลัย ภายใน 4 วันแล้ว สิ่งที่ได้เรียนรู้อีกอย่างหนึ่ง คือการฝึกนำเสนองานวิจัยของตัวเอง (Area Research and the impact) คือเขาเน้นผลกระทบต่อสังคมอย่างมาก ดังนั้นหากจะเขียนโครงการเพื่อขอทุนวิจัยใดๆก็ตาม ขอให้คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมไทยในแง่บวกไว้มากๆ รับรองว่าได้ทุนสนับสนุนแน่นอน

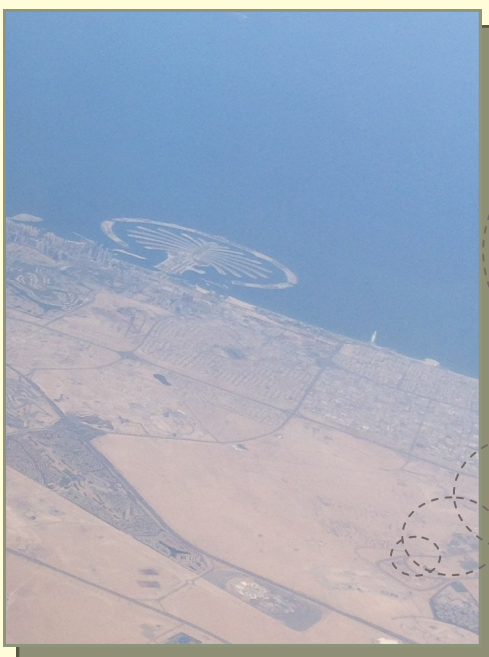
โดยที่เขากำหนดการนำเสนองานวิจัยและผลกระทบภายใน 5 นาที สามารถใช้ PPT ช่วยได้ (แต่บางคนก็พูดปากเปล่าเลย) ทำอย่างไรให้คนฟังเข้าใจงานของเราและเห็นประโยชน์ในงานของเราภายใน 5 นาที แหม! ทรมานจิตใจเหลือเกิน ไม่ควรวีให้เวลาน้อยขนาดนี้เลย แต่เขาก็บอกว่าเป็นการฝึกฝน ในการนำเสนอในที่ประชุมส่วนมากก็ต้องจำกัดด้วยเวลา หากเราได้มีโอกาสฝึกบ่อยๆก็จะชำนาญเองแหละ โอเค! ตามนั้น

วันสุดท้ายของการดูงานที่ลอนดอน ได้ฟังการบรรยายของแหล่งทุนที่สำนักงานของ British Council London ซึ่งเป็นทำเลที่ดีมาก อยู่ใจกลางลอนดอน สามารถมองเห็นวิวของลอนดอนได้อย่างงดงาม

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ British Council, Newton Fund and TRF ที่ได้จัดกิจกรรมและมอบโอกาสดีๆ ให้กับนักวิจัยรุ่นกลาง เพื่อสร้างงานวิจัยและความร่วมมือข้ามชาติในอนาคต

หมายเหตุ

การเดินทางไปลอนดอนครั้งนี้ด้วยสายการบินกาตาร์ เลยได้ไปแวะเปลี่ยนเครื่องที่สนามบินโดฮา ประเทศกาตาร์ ที่ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่รวยที่สุดในโลก นอกจากนั้นยังประทับใจกับวิวจากลิฟต์ได้นั่งริมหน้าต่าง หลังจากหลับไปได้สักพัก เหมือนมีอะไรดีใจให้ตื่นขึ้นมาและพบว่ากำลังบินผ่านประเทศดูไบ จึงเก็บภาพสวยๆ มาฝาก แหม! เกือบเก็บภาพไม่ทันซะแล้ววว...

